

Ενότητα 11^η Η αγάπη του Αλεξάνδρου για τον Βουκεφάλα

“Ἴνα δὲ ἡ μάχη συνέβη καὶ ἔνθεν ὀρμηθεὶς	Εκεί όπου έγινε η μάχη και στο σημείο από το οποίο ξεκίνησε
ἐπέρασεν τὸν Ὑδάσπην ποταμὸν	και πέρασε τον Υδάσπη ποταμό
πόλεις ἔκτισεν Ἀλέξανδρος.	ο Αλέξανδρος έκτισε πόλεις.
Καὶ τὴν μὲν Νίκαιαν τῆς νίκης τῆς κατ' Ἰνδῶν ἐπώνυμον ὠνόμασε,	Και στη μια πόλη έδωσε το όνομα Νίκαια από τη νίκη του κατά των Ινδών,
τὴν δὲ Βουκεφάλαν ἐς τοῦ ἵππου τοῦ Βουκεφάλα τὴν μνήμην,	και την άλλη την ονόμασε Βουκεφάλα σε ανάμνηση του ίππου του Βουκεφάλα,
ὃς ἀπέθανεν αὐτοῦ	που πέθανε εκεί
ὑπὸ καύματος τὲ καὶ ἡλικίας καματηρὸς γενόμενος,	επειδή καταβλήθηκε από τον καύσωνα και τα γηρατειά,
πολλὰ δὲ πρόσθεν ξυγκαμῶν τε	αφού προηγουμένως είχε υποφέρει πολλά
καὶ συγκινδυνεύσας Ἀλεξάνδρῳ,	και είχε περάσει πολλούς κινδύνους μαζί με τον Αλέξανδρο
ἀναβαινόμενός τε πρὸς μόνου Ἀλεξάνδρου,	και τον οποίο ίππευε μόνο ο Αλέξανδρος,
ὅτι τοὺς ἄλλους πάντας ἀπηξίου ἀμβάτας,	επειδή απέρριπτε ως ανάξιους όλους τους άλλους αναβάτες,
καὶ μεγέθει μέγας καὶ τῷ θυμῷ γενναῖος.	και (ήταν) μεγαλόσωμος και γενναίος.
Σημεῖον δὲ οἱ ἦν βοὸς κεφαλὴ ἐγκεχαραγμένη,	Και είχε σημάδι, ένα κεφάλι βοδιού χαραγμένο πάνω του,
ἐφ' ὅτῳ καὶ τὸ ὄνομα τοῦτο λέγουσιν ὅτι ἔφερεν	εξαιτίας του οποίου λένε ότι έφερε και το όνομα αυτό.
οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι λευκὸν σημεῖον εἶχεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς,	άλλοι, λένε ότι είχε άσπρο σημάδι στο κεφάλι του,
μέλας ὢν αὐτός,	ενώ ο ίδιος ήταν μαύρος,
ἐς βοὸς κεφαλὴν μάλιστα εἰκασμένον.	το οποίο έμοιαζε πάρα πολύ με κεφάλι βοδιού.
Οὗτος ὁ ἵππος ἐν τῇ Οὐξίῳν χώρα	Αυτό το άλογο στη χώρα των Ουξίῳν
ἀφανῆς ἐγένετο Ἀλεξάνδρῳ,	το έχασε ο Αλέξανδρος,
καὶ Ἀλέξανδρος προεκήρυξεν ἀνά τὴν χώραν	και γι' αυτό ο Αλέξανδρος διακήρυξε δημόσια σε όλη τη χώρα
πάντας ἀποκτενεῖν Οὐξίους,	ότι θα εκτελέσει όλους τους Ουξίους,
εἰ μὴ ἀπάξουσιν αὐτῷ τὸν ἵππον.	αν δεν του επιστρέψουν το άλογο.
Τοσηδε γὰρ σπουδῆ Ἀλεξάνδρῳ ἀμφ' αὐτὸν ἦν.	Τόσο μεγάλο ενδιαφέρον έδειχνε ο Αλέξανδρος γι' αυτό το άλογο.

Παράλληλα κείμενα

Στο παρακάτω απόσπασμα ο Πλούταρχος περιγράφει πόσο δύσκολο ήταν να χαλιναγωγήσει κάποιος ένα άλογο άγριο σαν τον Βουκεφάλα. Ο μόνος που τα κατάφερε ήταν ο Αλέξανδρος, γεμίζοντας έτσι χαρά και υπερηφάνεια τον πατέρα του Φίλιππο.

Κείμενο	Μετάφραση
<p>Προσδραμών (Ἀλέξανδρος) τῷ ἵππῳ καὶ παραλαβῶν τὴν ἡνίαν, ἐπέστρεψε πρὸς τὸν ἥλιον, ὡς ἔοικεν ἐννοήσας ὅτι τὴν σκιὰν προπίπτουσιν καὶ σαλευομένην ὀρῶν πρὸ αὐτοῦ διαταράττειτο. [...] Ὡς δ' ἐώρα τὸν ἵππον ἀφεικότα τὴν ἀπειλήν, ὀργῶντα δὲ πρὸς τὸν δρόμον, ἀφείξεν ἐδίωκεν, ἤδη φωνῆ θρασυτέρῃ καὶ ποδὸς κρούσει χρώμενος. Τῶν δὲ περὶ τὸν Φίλιππον ἦν ἀγωνία καὶ σιγὴ τὸ πρῶτον· ὡς δὲ κάμψας ὑπέστρεψεν ὀρθῶς σοβαρὸς καὶ γεγηθὼς, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἀνηγάλαξαν, ὁ δὲ πατὴρ καὶ δακρυῦσαί τι λέγεται πρὸς τὴν χαρὰν, καὶ καταβάντος αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φιλήσας, ὧ παῖ, φάναι, ζήτει σεαυτῷ βασιλείαν ἴσην· Μακεδονία γάρ σ' οὐ χωρεῖ.</p> <p style="text-align: right;">Πλούταρχος, Ἀλέξανδρος 6.5-8</p>	<p>Αφού έτρεξε (ο Αλέξανδρος) προς το άλογο και έπιασε το χαλινάρι, γύρισε προς τον ήλιο, αφού αντιλήφτηκε, καθώς φαίνεται, ότι (το άλογο) ταραζόταν, επειδή έβλεπε μπροστά του τη σκιά που έπεφτε και κινούνταν. Και μόλις έβλεπε το άλογο να έχει απαλαχθεί από την απειλή και να ορμά προς το δρόμο, αφού το άφηνε, το καταδίωκε, φωνάζοντας πλέον αποφασιστικά και χτυπώντας το πόδι του. Και υπήρχε αγωνία και σιωπή στην αρχή σ' αυτούς που ήταν μαζί με το Φίλιππο· όταν όμως πήρε στροφή και επέστρεψε όρθιος πάνω στο άλογο, περήφανος και χαρούμενος, οι άλλοι όλοι κραύγασαν δυνατά, ο πατέρας του όμως λένε ότι δάκρυσε λίγο από χαρά και όταν κατέβηκε αυτός από το άλογο, αφού τον φίλησε στο κεφάλι, του είπε: παιδί μου, ζήτα για τον εαυτό σου ίσο βασίλειο· γιατί η Μακεδονία δε σε χωράει.</p>